

ПРОЛОГЪ.

Сцѣна та прѣдставлява една гориста страна; на дѣсно отпрѣдѣ чъркваца, на лѣво высокъ брѣстъ.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

Тибо Даркъ, съ тритѣ си дѣщери, придруженъ отъ три овчарчета.

Тибо: Да, любезни съсѣди! Днесъ сме още Французи, ободни граждане и господари на славна та, древня Француска мя, която е напоена отъ кръвта на нашитѣ праотци. Но ѿ знае, кой може да ма увѣри, че сутрѣ не ще да приклони ава на Английското иго? Говорете за утѣха, защото ся вече звява проклетото знаме Английско по всичкы страни, потжватъ ни тѣхнитѣ коніе цветущи тѣ морави. Парисъ прие по-доносеца, потомецъ на чюждо царско колѣно и украси глава му съ старата Дагобертова корона; а плѣменикъ тѣ на нашѣ побѣдоносни царіе нека ходи заблуденъ да търси сжата си изъ собствената си държава. И кой, кой е въстаналъ отиво него, кой желае опропастване то както нему, тѣй и държява та му? Най-блѣжний му братовчедъ, *Францисъ Даркъ* първий неговъ ивѣрженецъ, и сама то негова ехидна майка. *Крайшъ Изабелъ*

Огънь тѣ почна вече да ближи и нашитѣ мирни долины, ѿ както остави подирѣ си прочути, славни градове на пепелъ. Гова любезни съсѣди, рѣшавамъ ся днесъ съ Божия воля, и гова ви съмъ събралъ за да ся погрижѣ да натакмиж и на-цѣ дѣщеритѣ, които като бѣдни творения изискватъ въ едно но врѣме, въ единъ такъвъзи огънь мжжка помощъ.

(На първий овчаръ).

Приближи ся Етиене, вие желаете моята Марго. — Зная,